

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 19716

гр. София, 09.06.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав, в
закрито заседание на 09.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

като разглежда дело номер **3312** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е след решение на ВАС по адм.д. 10797/2024 г., с което е
отменено решението на АССГ, 49 с-в по адм.д. № 2347/2017 г.

АССГ е сезиран с жалба на М. С. Ц., починала в хода на процеса и заместена от нейните
наследници С. Д. К. – В. и Ю. К., срещу отказ на зам. министъра на земеделието и храните,
обективиран в писмо с изх. № 94-3548/17.01.2017 г.

Първоначално по жалбата на М. С. Ц. е образувано адм. д. № 2347/2017 г. на АССГ, 49 състав, с
предмет писмо на зам. министъра на земеделието и храните изх. № 94-3548/17.01.2017 г.,
издадено по повод писмо с вх. № 94-3548/28.12.2016 г., подадено от жалбоподателката в МЗХ, във
връзка с подадено от същата заявление вх. № 12/206111/0096514/28.10.2016 г. за държавна помощ
по Глава IV "а" от ЗПЗП. С разпореждане от 24.03.2017 г. съдът е дал подробни указания на
жалбоподателката да отстрани констатираните и указани ѝ нередовности, в това число и да
посочи кой административен акт, действие или бездействие оспорва. С молба от 05.04.2017 г.
жалбоподателката е представила доказателства за изпълнени указания, както и е посочила, че
обжалва отказ на зам. министъра на земеделието и храните, обективиран в писмо с изх. № 94-
3548/17.01.2017 г.

С определение № 649/29.01.2018 г. на АССГ делото е изпратено по подсъдност на
Административен съд – Монтана в частта от жалбата, с която се оспорва изричен отказ на
Областна дирекция „Земеделие“ (ОДЗ) – Л. и Областна дирекция „Земеделие“ – М., обективиран
в Контролен лист № 1 от 28.10.2016 г.

Делото по оспорване на отказа на ОДЗ Л. и ОДЗ М., образувано от Адм. съд М., е изпратено на
Адм. съд В. и е приключило с окончателно Решение № 1103/31.01.2024 г. по адм. д. № 7380/2023
г. на ВАС, с докладчик съдията Н. Д., с което е обезсилено решението на адм. В. № 105/28.06.2023
г., с предмет изричен отказ на ОДЗ – Л. и ОДЗ – М., обективиран в Контролен лист № 1 от
28.10.2016 г. В решението на ВАС е посочено, че актът, който създава права или задължения или
засяга законните интереси на земеделския производител, т.е. който рефлектира върху правната му
сфера, е заповедта на Министъра на земеделието и храните по чл. 476, ал. 5 ЗПЗП и тя е годният

за обжалване индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Настоящият съдебен състав намира, че производството срещу отказа на зам. министъра на земеделието и храните, обективиран в писмо с изх. № 94-3548/17.01.2017 г. следва да се прекрати, тъй като е налице отрицателна процесуална предпоставка по смисъла на чл. 159, т. 1 АПК.

От доказателствата по делото, а и от възприетата и от АССГ и ВАС фактическа обстановка, се установява, че:

1. М. Ц. е подала заявление с вх. № 12/206111/0096514 от 28 октомври 2016 г. в ОД „Земеделие“ - [населено място], към което е представила под опис фактури за закупен газьол. Към заявлението е приложен Контролен лист 1 от 28.10.2016 г. (предмет на горещитираното адм. д. № 7380/2023 г. на ВАС), в който е посочено, че представените фактури са издадени от едноличен търговец „М. С.“, с БУЛСТАТ[ЕИК], а регистрацията като земеделски стопанин и заявлението за подпомагане по СЕПП са подадени от физическото лице М. Ц., с индивидуализиран единен граждански номер. Индивидуалната квота за всеки земеделски стопани се определя съгласно чл. 47г ЗПЗП, но видно от съдържанието на контролния лист такава не е определена.

2. М. С. Ц. е изпратила писмо с вх. № 94-3548 от 28.12.16 г. до Министерство на земеделието и храните по повод на подаденото от нея заявление за държавна помощ по Глава IV"а" ЗПЗП и във връзка с констатациите в Контролен лист 1 от 28.10.2016 г., в отговор на което заместник-министърът на земеделието и храните, е издал това, което се твърди да е индивидуален административен акт – отказ, постановен по подаденото от нея заявление, обективиран в писмо изх. № 94-3548 от 17.01.2017 г.

Съдът намира, че оспореното писмо изх. № 94-3548 от 17.01.2017 г. няма белезите на индивидуален административен акт, поради което не може да бъде годен предмет на съдебен контрол, тъй като е издадено в отговор на писмо на М. С. Ц. с вх. № 94-3548 от 28.12.16 г. и не засяга нейни законни права и интереси, нито рефлектира върху правната ѝ сфера. Исканата от нея помощ се отпуска от Министъра на земеделието и храните със заповед по чл. 47б, ал. 5 ЗПЗП, издадена въз основа на подадено от земеделския производител заявление. В писмото, за което се твърди да обективира отказ, са повторени констатациите, отразени в Контролен лист 1 от 28.10.2016 г. и не съдържа властническо волеизявление, касаещо подаденото от Ц. заявление. В писмото се съдържат обяснения относно процедурата по кандидатстване, както и са отразени резултатите от извършена проверка и констатациите от тази проверка.

Такава е и трайната съдебна практика на ВАС по идентични спорове – напр. Решение № 3658 от 13.03.2019 г. по адм. д. № 983/2018 г., IV отд. на ВАС с докладчик съдията Н. Докторова; Решение № 14053 от 22.10.2019 г. по адм. д. № 2806/2019 г., IV отд. на ВАС с докладчик съдията Р. М. и др. С последното ВАС е обезсилил решение № 12 от 24.01.2018 г., поправено с решение № 43 от 06.03.2019 г., постановени по адм. д. № 213 по описа за 2018 г. на Административен съд Ямбол, като е посочил, че: „Оспореният пред първата инстанция акт (отказ за подпомагане по схема за държавна помощ "Помощ под формата на отстъпка от стойността на акциза върху газьола, използван в първичното селскостопанско производство", обективиран в писмо изх. № 10-1144 от 10.08.2018 г. на заместник-министъра на земеделието, храните и горите) не носи белезите на индивидуален административен акт. Той представлява уведомително разяснително писмо, издадено от заместник-министър, който предвид представената по делото заповед № РД-09-678 от 26.7.2018 г. в раздел V и VI само подпомага дейността на министъра. Според разпоредбата на чл. 47а от ЗПЗП единствен, който може да се произнася по държавната помощ под формата на отстъпка от стойността на акциза върху газьола, е министърът. Каквото произнасяне той е

направил със заповед № РД-09-624 от 6.7.2018 г., където под № 63 /стр. № 183 от делото/ е вписано лицето Д. А. Д., безспорно подал съответното заявление за предоставянето на такава помощ.... Следователно годният за обжалване акт е била именно тази заповед, а не уведомителното писмо на заместник-министъра... Като е разгледал оспорване на това писмо, без да са налице характеристиките на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК, съдът е допуснал нарушение на чл. 159, т. 1 от АПК като не е оставил жалбата без разглеждане и прекратил производството по делото“.

Горните принципни положения са затвърдени и в Решение № 4084 от 13.04.2020 г. по адм. д. № 4673/2019 г., IV отд. на ВАС с докладчик съдията В. П., с което е обезсилено Решение № 1166/25.02.2019 г. постановено по адм. д. № 2074/2018 г. на Административен съд-София град. Предмет на това съдебното производство е отказ за подпомагане по схема за държавна помощ "Помощ под формата на отстъпка от стойността на акциза върху газьола, използван в първичното селскостопанско производство" за представените фактури за закупен газьол, който, както и в настоящото дело, е обективиран в писмо на заместник-министъра на земеделието, храните и горите. В решението е посочено, че: „атакуваното пред Административен съд София - град писмо от 16.01.2018 г. няма самостоятелно правно значение и не подлежи на оспорване пред съд, тъй като не представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК“.

В Определение № 10686 от 04.08.2020 г. по адм. д. № 7991/2018 г., IV отд. на ВАС, с докладчик съдията В. П., в което предмет на разглеждане отново е писмо изх. № 70-1857/11.05.2018 г. на заместник-министъра на земеделието, храните и горите, аналогично на процесното, е посочено, че: „обжалваният отказ, обективиран в писмо изх. № 70-1857/11.05.2018 г. на заместник-министъра на земеделието, храните и горите, не носи белезите на индивидуален административен акт. Писмото има уведомителен характер и с него не се засягат права, свободи или законни интереси на заявителя. В него е посочена правната рамка, относима към отпускане на държавна помощ под формата на отстъпка от стойността на акциза върху газьола, използван в първичното селскостопанско производство. Съгласно разпоредбата на чл. 47а ЗПЗП, единствено в правомощията на министъра на земеделието, храните и горите е да се произнася отпускането на държавната помощ под формата на отстъпка от стойността на акциза върху газьола, като определя със заповед отстъпката за съответната година /чл. 47е, ал. 2 ЗПЗП/. Следователно, годе за обжалване акт би била издадена от министъра заповед, отговаряща на изискванията на чл. 47е ал. 2 от ЗПЗП, а не уведомително писмо на заместник-министър. При липсата на нормативно установено изключение, съдебната проверка на законосъобразността на междинните действия и актове в административното производство, инициирано със заявление за получаване на държавна помощ от земеделски стопанин, следва да бъде извършена едва при евентуалното оспорване на крайния акт - засягащата интересите на жалбоподателката - заповед на министъра на земеделието, храните и горите. В това именно производство съдът дължи проверка на законосъобразността на основанията за отказ/намаляване на държавната помощ. Атакуваното писмо изх. № 70-1857/11.05.2018 г. на заместник министъра няма самостоятелно правно значение и не подлежи на оспорване пред съд, тъй като не представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК“.

Освен горното, следва да се посочи, че евентуално уважаване на жалбата против оспореното с нея писмо, всъщност няма да се постигне целения от жалбоподателката правен резултат - заличаване на неблагоприятните последици, като се постигне ново позитивно произнасяне за претендираната държавна помощ. Това е така, тъй като администратор на помощта е единствено министърът и индивидуалният размер на държавната помощ за всеки земеделски стопанин се определя със заповедта на министъра (чл. 47б, ал. 5, т. 2 ЗПЗП), съгл. цитираната практика на ВАС. Тоест, дори

да бъде отменено това писмо, то няма да промени крайния резултат и жалбоподателите няма да получат исканата държавна помощ. Дори при евентуална отмяна на оспореното писмо в правния мир ще продължи да съществува заповедта на министъра по чл. 47б, ал. 5 ЗПЗП, с която се пораждаат неблагоприятните правни последици за жалбоподателите. Това е още един аргумент, че с писмото не се създават права, не се отказват права, не се отпуска помощ, нито се отказва такава. Годен предмет за съдебен контрол е заповедта на министъра, а не писмо на зам.-министъра, каквато е и константната практика на ВАС.

На следващо място следва да се посочи, че М. Ц. безспорно е подала заявление с вх. № 12/206111/0096514 от 28.10.2016 г. в Областна дирекция „Земеделие“ - [населено място], към което е представила под опис фактурите за закупен газбoл. Към заявлението е приложен Контролен лист 1, с който се установява, че е извършена проверка от земеделската служба. Индивидуалната квота за всеки земеделски стопанин се определя съгласно чл. 47г ЗПЗП, но видно от съдържанието на контролния лист такава не е определена. Впоследствие жалбоподателката е изпратила писмо с вх. № 94-3548 от 28.12.2016 г. до Министерство на земеделието и храните по повод на подаденото от същата заявление за държавна помощ по Глава IV"а" от ЗПЗП и констатациите в Контролен лист 1/28.12.2016 г., в отговор на което заместник-министърът на земеделието и храните, е издал обжалваното в настоящото производство писмо изх. № 94-3548 от 17 януари 2017 г.

От горното следва, че заместник-министърът на земеделието и храните не се е произнесъл по подаденото заявление, а е отговорил на последващо писмо, изпратено от жалбоподателката. Иницирираното от нея административно производство приключва със заповедта на министъра, който определя индивидуалния размер на държавната помощ за всеки земеделски стопанин (чл. 47б, ал. 5, т. 2 ЗПЗП). Процесното писмо не е издадено по повод Заявление вх. № 12/206111/0096514 от 28 октомври 2016 г., не съдържа властническо волеизявление за упражнена компетентност по подаденото заявление, а е издадено в отговор на писмо вх. № 94-3548 от 28.12.16 г. Безспорно се установява по делото, че със заявлението от земеделския производител били представени допълнително документи в ОДЗ „М.“, които били разгледани и били приети като несъответстващи към тези, посочени като необходими за отпускане на помощта (л. 15-67 от адм. д. № 2347/17). Поради това прието несъответствие М. Ц. подала писмо до МЗХ с вх. № 94-3548/28.12.2016 г. Именно по повод на това писмо е издадено процесното писмо с изх. № 94-3548/17.01.2017 г., а не по повод Заявлението. С писмото обаче не се отказва исканата държавна помощ, което може се случи само със заповед на министъра.

Горните съображения обуславят извод, че оспореното писмо не представлява индивидуален административен акт и не подлежи на самостоятелно обжалване, поради това, че с него не се засягат права и законни интереси на жалбоподателката, тъй като помощта се отпуска и отказва единствено със заповед на Министъра на земеделието и храните. В този смисъл е и Решение № 1103/31.01.2024 г. по адм. д. № 7380/2023 г. на ВАС, с докладчик съдията Н. Д., постановено по жалбата на М. С. Ц. срещу Контролен лист № 1 от 28.10.2016 г., в което ВАС изрично е посочил, че актът, който рефлектира върху правната сфера на жалбоподателката, е именно заповедта на Министъра на земеделието и храните по чл. 47б, ал. 5 ЗПЗП и тя е годният за обжалване индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Горните съображения мотивират съда да приеме краен извод за недопустимост на съдебното производство, поради липса на годен за обжалване административен акт. Жалбата следва да се остави без разглеждане, а производството подлежи на прекратяване на основание чл. 159, т. 1 АПК.

Така мотивиран съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на С. Д. К. – В. и Ю. К. – наследници на М. С. Ц., починала в хода на процеса, срещу отказ на зам. министъра на земеделието и храните, обективиран в писмо с изх. № 94-3548/17.01.2017 г.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. д. № 3312/25 г. по описа на Административен съд София – град, 13 състав.

Определението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд с частна касационна жалба в 7-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: